

DANIËLLE WINNUBST

_ Allround medewerker Operations

30

'Ik heb altijd gedacht: later, als ik moeder word, komt mijn werk op de tweede plaats.

Nu ben ik een jaar moeder van Frédérique en heb ik nog evenveel ambitie. Naast mijn werk in de productie probeer ik onder andere mensen te coachen op persoonlijke vaardigheden. Ik wil daar graag in verder. Zelf kan ik het leven goed relativeren. Toen ik twintig was ben ik met mijn auto ondersteboven in het water beland. Ik dacht: het is afgelopen. Ik heb zeven minuten onder water in de auto gezeten. Aan het eind heb ik een enorme rust ervaren. Gelukkig hebben zeven mensen de auto omgedraaid en me eruit gehaald. In het begin had ik geen idee hoe ik met deze ervaring moest omgaan, maar later kon ik er juist veel positieve dingen uithalen. Het is ruim tien jaar geleden, maar het blijft altijd bij me. Ik doe bijvoorbeeld alleen nog dingen die ik echt leuk vind. En als ik iets doe, doe ik het goed. Vandaar ook de keuze om dit jaar met z'n drieën een rondreis te maken in Canada. Sommige mensen voelen zich prettig bij een risicoloos leven. Maar misschien ga je morgen wel dood. Heb je al die tijd bijzonder gezond geleefd of jezelf misschien wel tekort gedaan!'

Michel@PGGM

'Ik ben 57, maar voel me 30!'

Ook voor PGGM'ers is er een leven na het pensioen. Wie ben je nu, wat doe je straks? Wat vind je belangrijk en waar droom je over? En hoe zie je er 'later' uit?

57

'Ik denk regelmatig na over mijn eigen begrafenis. Dat vind ik niet vervelend. We gaan allemaal een keer dood en de wereld gaat door.

Natuurlijk wil ik nog niet dood, zeker niet nu Frédérique net in ons leven is. Als ik oud ben hoop ik alles nog met plezier te doen. Ik kan ook al heel blij worden van de eerste lentedag, als alles weer groen is. Verder hoop ik ook nieuwsgierig te blijven. Het leven heeft nog zoveel te bieden. Goh, misschien ben ik dan wel oma. Dat is een raar idee!

Ik vind het wel een beetje gek om mezelf op deze bewerkte foto zo te zien. Ik vind trouwens dat ik er nog best goed uitzie op mijn zevenenvijftigste. Ik ga toch een keer ouder worden. Van mij mag het. Misschien zijn we tegen die tijd wel naar Australië geëmigreerd. We zijn verliefd op dat land. Het heeft alle soorten natuur en een heerlijk relaxte manier van leven. Ik kan hier echt maf worden van al die bumperklevers en de stress die collega's ervaren door bijvoorbeeld hoge werkdruk. Het stoort me wel eens, omdat het ook anders kan.

Dankzij het ongeluk heb ik een rijker leven gekregen. Het was mijn tijd nog niet, ik kan blijkbaar nog wat doen hier.'